præsentation, og den har det desværre ikke endnu, og den ærede Landsthingsmand har selv været imellem dem, der modarbeidede, at Folkekirken skulde have nogen Repræsentation (Ploug: Ja!). Den Repræsentation, den da havde, var rigtignok kun eensidig, det var dens Embedsmænd med Kongen i Spidsen; men den var dog en Repræsentation. Naar han har sagt, at jeg maatte efter min Argumentation ledes til at stemme imod hele Loven, da har jeg jo i Betænkningen erklæret, at jeg maatte stemme imod hele Loven, navnlig hvis man ikke indførte en saadan garanterende Bestemmelse, som jeg ønskede. Desuden er der ogsaa andre, men mindre vigtige Grunde, der foranledige mig til at stemme imod den, navnlig at den ikke er tilstrækkeligt forberedt. Jeg anseer det ikke som et Brud paa Grundloven, at der oprettes en særlig Fond for disse Midler; men hvis de ligefrem inddrages i Statskassen, anseer jeg det for et Brud paa Grundloven. At oprette en særlig Fond uden garanterende Bestemmelser vilde jeg derimod ansee som et farligt Skridt, der let engang kunde lede til, at det eiendomskrænkende Skridt, som jeg frygter, skete.

Skeel: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe. Jeg ønsker kun ganske kort at udtale mig om et Par af de Afstemninger, der foreligge, nemlig Punkterne Nr. 4 og 5. I Udvalget, hvoraf jeg har havt den Ære at være Medlem, er der fremkommet forskjellige Opfatninger af Folkekirkens Stilling til Staten, og det er heller ikke lykkedes at tilveiebringe Enighed i Betragtningen af forskjellige Punkter; men i een Henseende troer jeg, der har været Overeensstemmelse tilstede, og det er deri, at Alt, hvad der tidligere har været henlagt til Geistlighedens Lønning, ogsaa fremdeles maatte bevares til dette Øiemed. Det forekommer mig at være i god Overeensstemmelse dermed, naar vi henlægge disse Midler til en særskilt Lønningsfond. Det er af den høitærede Minister og Ordfører viist, at de ikke, ved at henlægges dertil, unddrages den lovgivende Magts Bevillingsmyndighed. Jeg skal kun tilføie, at dersom jeg ikke tilfulde deelte denne Overbeviisning, kunde jeg ikke have tiltraadt Forslaget, saaledes som det foreligger under Nr. 4. Medens vi have været enige derom, troer jeg paa den anden Side, at vi ogsaa have været enige om, at de heromhandlede Midler burde slaae til til Øiemedets Opnaaelse. Ogsaa dette har været en fælles Tanke, der er gaaet igjennem vore Forhandlinger, og som vinder Bestyrkelse ved en Udtalelse af den høitærede Minister ved Sagens første Behandling. Men ogsaa fra denne Side betragtet forekommer det mig, at en Lønningsfond er hensigtsmæssig, idet den muliggjør Oversigten over Balancen mellem Indtægt og Udgift. Forslaget under Nr. 5 har jeg tilligemed 2 andre Medlemmer, som have deeltaget i Forslaget under Nr. 4, ikke kunnet tiltræde. Vi see ikke i det der Foreslaaede nogen Garanti for en yderligere Bevarelse af Lønningsfondens Midler til de specielle nævnte Øiemed. Jeg troer ikke, at vi her kunne tage nogen Bestemmelse, at vi kunne tilføie nogen Cautel, der vil yde nogen større Sikkerhed i denne Henseende end den, der ligger i, at disse Midler inddrages i en Lønningsfond. En ærET Landsthingsmand, den 3die for 5te Kreds (F. Nielsen), har fundet det billigt, at Lovgivningsmagten gav et Løfte i saa Henseende. Jeg finder det betegnende, at han har brugt dette Ord „Løfte"; det er betegnende derved, at det ikke kan blive Andet end et Løfte, hvis Opfyldelse vi ikke kunne garantere.

Clausen: Det maa dog endnu være mig tilladt, ogsaa med Hensyn til den sidste ærede Talers Yttringer, at tilføie et Par Ord — det skal virkelig kun blive ganske faa Ord — til Støtte for Forslaget under Nr. 5. De Indvendinger, der ere gjorte mod dette Forslag, gaae i høist forskjellig Retning. Der er baade indvendt derimod, at denne Bestemmelse skulde være for ubestemt og vidtgaaende, og at den skulde være for snever og bindende, og endelig, at den skulde være ganske overflødig. Den skal for det Første være for vidtgaaende, idet man er gaaet ud derfra, at det skulde fastslaaes som Princip, at af denne Lønningsfond maatte aldeles Intet anvendes uden netop til Lønning af de kirkelige Embeder, skjøndt Loven selv angaaer Mere end den blotte